

بهراوردیك له نیوان ئه ده بی سیاسی کوردی تا سه ره تا کانی سه ره له دانی رۆژنامه نووسی کوردی له گه له ده بی سیاسی نه ته وه کانی دراوسیدا

محهمه د دلیر ئه مین محهمه د^١، سهروهت نیعمه تولا صالح^٢

^١ بهشی زمانی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی، شاری سلیمانی، ههریمی کوردستان، عێراق
^٢ بهشی زمانی کوردی، کۆلیژی پهروه دهی شاره زوور، زانکۆی هه له بجه، شاری هه له بجه، ههریمی کوردستان، عێراق
Corresponding author's e-mail: hamadler-muhammed@univsul.edu.iq

پوخته:

ئه تۆیژینه وهیه، هه له سه ننگدن و پیناسه و شیکاری ئه ده بی سیاسییه (شعیر و په خشان) له پرووی میژوو پیه وه، به نمونه وه، ده رکه وتن و سه ره له دانی لای میلیله تانی خاوه ن ده ولته ت و سه رده می خه باقی رزگاری نیشتمانی؛ هه ره ها میژوو ده رکه وتنی وه ک ژانریکی ئه ده بی سه ره خۆ لای کورد و چۆنیه تی بلا بوونه وه ی له ناو به ره می شاعیر و نووسه راندا، به تایبه ت له ناو لاپه ره ی رۆژنامه و گۆفاره کاندا. ده ستنیشان کردنی ئه و فاکته رانه ی، که بوونه ته هۆی ئه وه ی کورد، نه یه توانیوه په یامی سیاسی خۆی بگه یه نیته ده ره وه ی سنووری کوردستان، زیاتر ئه م به ره مانه له ناو کۆمه لگاکانی کوردیدا ماوه ته وه و بوته هۆی هاندان و گه شه ی هه ست و سۆزی نه ته وه ی. دیاره ده مارگیری و خۆپه رستی نه ته وه داگیرکه ره کان و جیاوازی مه زه به ی و ئایینی، هۆکاری زانبوونی ئه ده بی سیاسی داگیرکه ران بووه، له م تۆیژینه وه یه دا، ئه و فاکته رانه به نمونه وه، باسکراون.

کلپه وشه: (ئه ده بی سیاسی، بهراورد، شانازیکردن، ده مارگیری، ئه ده بی ده ربار)

الملخص

هذا البحث هو تقييم وتعريف وتحليل للأدب السياسي (الشعر والنثر) من حيث التاريخ مع إعطاء أمثلة. يتطرق البحث إلى ظهور هذا الأدب لدى الدول ونضال التحرر الوطني وكذلك تاريخ ظهوره كنوع أدبي مستقل لدى الكورد وكيفية إنتشاره في أعمال الشعراء والكتاب بالأخص في صفحات الصحف والمجلات وتحديد العوامل التي منعت الكورد من نقل رسائلهم السياسية خارج كوردستان. بقيت معظم هذه الأعمال في المجتمعات الكوردية وشجعت المشاعر القومية ونمتها. من الواضح أن عصبية وأناية الشعوب المحتلة والإختلافات الدينية أدت إلى هيمنة الأدب السياسي للمحتلين. في هذه الدراسة، تم التطرق لهذه العوامل مع تقديم أمثلة.
مفتاح الكلمة: (الأدب السياسي، المقارنة، افتخار، تعصب، أدب السلاطين)

گۆفاری زانکۆی هه له بجه: گۆفاریکی زانستی ئه کادیمییه زانکۆی هه له بجه ده ری ده کات	
به رگ	٧ ژماره ٣ سالی (٢٠٢٢)
رێنکه وته کان	رێنکه وتی وه رگرتن: ٢٠٢٢/٧/١٦ رێنکه وتی په سه ندردن: ٢٠٢٢/٨/١٠ رێنکه وتی بلا کردنه وه: ٢٠٢٢/٩/٣٠
نیمه یلی تۆیژه ر	hamadler-muhammed@univsul.edu.iq
مافی چاپ و بلا کردنه وه	© ٢٠٢٢ د. محمد دلیر امین محمد، سهروهت نیعمه تولا صالح، گه یشتن به م تۆیژینه وه یه کراوه یه له ژێر ره زامه ندی 4.0 CCBY-NC_ND

Abstract

This research is an evaluation, definition and analysis of political literature (poetry and prose) in terms of history with examples. The emergence of this literature in the countries and the national liberation struggle, as well as the history of its emergence as an independent literary genre among the Kurds and how it spread in the works of poets and writers, especially in the pages of newspapers and magazines, and determining the factors that prevented the Kurds from transmitting their political messages outside Kurdistan. Most of these works have remained in Kurdish societies and have encouraged and developed national feelings. It is clear that the nervousness and selfishness of the occupied peoples and the religious differences led to the dominance of the political literature of the occupiers. In this study, these factors are addressed with examples.

Key word: (Political literature, Comparative, pride, Fanaticism, The Royal bard)

پیشه کی:

۱/ ناونیشانی توژیینه وه که:

توژیینه وه که، به ناونیشانی "بهراوردیک له نیوان ئه ده بی سیاسی کوردی و ئه ده بی سیاسی نه ته وه کانی دراوسیدا"یه. دپاره ئه ده بی سیاسی، ئه و تیکسته شیعی و ژانره ئه ده بیانه ده گرتیه وه، که به شیوه یه کی هونه ری، برگه و ماوه یه کی دیاریکراوی ژبانی سیاسی گه لیک، یان نه ته وه یه کی تیدا تو مارکراوه. که بهر له دروستبوونی نه ته وه و ده وله تیش، ده شیت ئه و تیکستانه ی که بو پیرۆزی، نه مری، ئازابه تی، به ها سیاسی و کومه لایه تییه کانی خیل نوسرابن، له م خانه یه دا ئه ژمار بکرتین. واته ئه ده بی سیاسی، ئه ده بیکی کونه و پیشه یه کی میژووپی دیرینی هه یه. ئه م توژیینه وه یه، خاله هاوبه ش و جیاوازیه کانی نیوان ئه و دوو ئه ده به سیاسیانه، ده ستنیشانده کات، به و مه به سته ی ئه ده بی سیاسی کوردی هاوشانی ئه و ئه ده بانه بکرتیت و ئه و رووه جوانانه ده ستنیشان بکرتیت، که ئه ده بی سیاسی کوردی خاوه ندار یی لیده کات و له ئه ده بی سیاسی نه ته وه کانی دراوسیدا بوونیان نییه.

۲/ ئامانج و گرنگی توژیینه وه که:

ئامانج له ئه نجامدانی ئه م توژیینه وه یه ئه وه یه، که له ئه نجامی خستنه رووی زانیاریه کان، بهراوردی نیوان ئه ده بی سیاسی کوردی و نه ته وه کانی دراوسیدی کورد، به خالی هاوبه ش و جیاوازیه وه بخرتیه روو. گرنگی توژیینه وه که ش له وه دایه، که هه ولده دریت مژاری ئه ده بی سیاسی و به دیاریکراویش ئه ده بی سیاسی کورد و نه ته وه کانی دراوسیدی، کاریه گری، بهراورد، خالی هاوبه ش و جیاوازیان بخرتیه روو، هه روها راستکردنه وه ی هه ندیک تیگه یشتن و ئه نجام و بریاری توژیهران له بواره که دا.

۳/ میتۆدی توژیینه وه که:

توژیینه وه که، به میتۆدی په سنی شیکاری- بهراوردکاری، کارده کات، که پشت به قوتابخانه ی بهراوردکاری فه ره نسبی ده به ستیت له بهراوردکردنه که دا و به پیتی ئه و قوتابخانه یه ش، ده بیت زمانی به ره مه ئه ده بییه کان جیاوازییت و کاریه گری و کارتیکه ریش بوونی هه بیت، که بیگومان شاعیران و نووسه رانی کورد، به هوی کاریه ریبوونیان به روشنییری و شارستانییه تی نه ته وه بالاده سته کانی دراوسیدی، هه ندیک خالی لیکچوون و که وتنه ژیر کاریه گری ده دۆزینه وه که له به ره می شاعیر و نووسه رانی کورد دا ره نگیداوه ته وه، ئه م توژیینه وه یه ش ده به ویت جگه له پیناسه ی ئه ده بی سیاسی و خستنه رووی پوخته ی ئه ده بی سیاسی کوردی، تیشکبخاته سه ر گرنگترین خاله جیاواز و لیکچووه کانی نیوان ئه و ئه ده به سیاسیانه.

٤/٠ به شه کانی توژیینه وه که:

توژیینه وه که، جگه له پێشه کی و ئه نجام و لیستی سه چاوه کان، به گشتی بو چوار پار، دابه شکاروه، که له پاری یه که مدها هه و ئه دراوه پیناسه ی ئه ده بی سیاسی بکریت، ههروهها له پاری دووه مدها به کورتی و پوختی، باسی میژووی ئه ده بی سیاسی کوردی کراره، هاوکات له پاری سییه مدها باسی خالی لیکچوونی نیوان ئه ده بی سیاسی کوردی و ئه ده بی سیاسی نه ته وه کانی دراوسێ کراره، ههروهها له پاری چواره مدها باسی نه و جیاوازیانه کراره، که له نیوان ئه ده بی سیاسی کوردی و ئه ده بی سیاسی نه ته وه کانی دراوسێدا بوونیان هه یه.

(١/١) پیناسه ی ئه ده بی سیاسی:

ئه ده بی سیاسی، سه رنجدان و قسه کردنه له باره ی پرستیکی سیاسی، نه ته وه بی، نیشتمانی، یان ده کری جیهانی بیت؛ به جوژه ی سیاسه ت له ژبانی مروّف و کومه لگه کانداهه همیشه بایه خێ خۆی هه بووه، بۆیه ئاسایه ئه م گرنگیه به رتیه وه بو ناو تیکست و ده قه ئه ده بییه کانی شاعیر و چیرۆکنووس و رۆماننووسه کانیش. ئه وهش باهه تیک نییه تابه ت بیت به ئیمه وه ک کورد، به لکو لای کۆی گهلانی دنیا بوونی هه یه.

ئه ده بی سیاسی، نه و باهه ت و که ره سه ته شیعری و په خشانیه یه، که به ده سه ته لاتیکه وه په یوه سه ت ده بن و په یوه سه تن به بارو دۆخیکێ سیاسیه وه، ئه دهبان له رپێ هۆنراوه یان په خشانیه یه، به وه ده سه ته لاتهدا هه لده دن یان له دژی ئه وه سه تنه وه. واته نه و ئه ده به یه، که بو ده ربار و پاشاکان ئه نو سه ریت، یان به پێچه وانه وه دژ به ده سه ته لاتی سیاسی و دژ به پاشاکان و ره خنه گرتن له ئه دای سیاسیان و داشۆرینیان ئه نو سه ریت.

نو سه ریک پێ وایه "ئه ده بی سیاسی میژووی راسته قینه ی گهلانه، باهه ته کانی له ئه زمونه کانی ژبانه وه وه رگیراوه و دیره کانی له نازاری نه و هاونیشتمانیانه وه وه رگیراوه، که به قه له مه کانیا ن هه همیشه له هه لۆیسه تدا بوون دژ به سه ته مکاری" (المؤمني، ٢٠١٩: ٣٦٩). به ورد بوونه وه له م پیناسه یه، مه رج نییه هه همیشه ئه ده بی سیاسی، میژووی راسته قینه ی گهلان بیت، ده کریت هه ندیک جار ئه دهبه به گیانیکی لایه ندارانه وه بنو سه ی و به لگه و راستیه کان له پێشچاوی خه لک بشیو ئینیت و له بری ئامرازی هۆشیاری ئه ده به که، بیته ئامرازی چه واشه کاری و دژه واقیع. واته ئه ده ب ئامرازی که له ئامرازه کانی گۆرانکاری سیاسی و کومه لایه تی، که گوزارشت له هیوا و خه ون و نازار و رۆچی گهل ده کات، له رپێ هۆشیار کردنه وه ی تاکه کان و رینۆتین کردنیان بو ده ربا زبوون له هه ر دۆخیکێ سیاسی و کومه لایه تی نه خوازاو که تیکه وتوون و کۆششکردن به ره و ژبانیکی با شتر و گه شتن به که ناری ئارامی و داها توویه کی مسۆگه رتر و سه به یه نییه کی جوانتر.

نو سه ریک تر به و جوژه پیناسه ی ئه ده بی سیاسی ده کات، "جوړیکه له هونه ری هۆنینه وه ی وشه و سه ته کان که په یوه سه تن به ده سه ته لاتیکی دیاری کراره وه له ناو خۆدا و ده رخسته ی گرنگی و پێگه ی نه و ده سه ته لاتیه له نیوان ده وله تانی چواره وریدا" (الحلی، ٢٠١٤: ٤٢٥). ئه مه ش زیاتر پیناسه یه بو نه و ئه ده دبانه ی، که خۆیان لایه ندار ی له وه ده وله ته ده که ن. هه ندیک جار یه یه بیلا یه ندار یکردن، نه و ئه دبانه پێگه ی ده وله تی خۆیان لای نه ته وه کانی ده ور به ر ده رده خه ن، وه ک هه سه ت و سوژیکی نه ته وه بی و به بی هیه چ ده سه ته وتیکێ ماددی و سو د و قازانجی خودی. زۆر جار شاعیر و نو سه ران وه ک پێشه نگ و رینۆتین خۆیان ده ناسین و ده بنه مامۆستا و پێشه و ی گهلانی خۆیان و پا به رایه تیان نه که ن تا ده ربا زین له و واقیعه سیاسی و کومه لایه تییه ی تیکه وتوون، بۆیه "شیعری سیاسی و نه ته وه بی، رۆلی سه ره کی بینیه له شو رشه جه ما وه ری و بزوتنه وه نه ته وه بییه کان و سه ره به خۆی و لاتانی جیهان به گشتی، بو نمونه "فیخته" له وتاره ناسیۆنالیستییه کانیدا بو گه لی ئه لمانیا له سه ده ی نۆزه ده مدها به بانگه شه ی یه گگرتنی ئه لمانیا ناوبانگی ده رکرد و توانی رۆچی یه گگرتنیان تیدا ببو ژینیه ته وه و رینۆتینیان بکات بو به ده سه ته تانی یه کریزی له و کاته دا" (الحمدانی، ٢٠١٢: ١٣١). نو سه ریک تر پێ وایه "شیعری سیاسی، شانبه شانی دیارده و هه لۆیسه ته سیاسیه فرت و فیلاوییه کانی رۆزگار هه نگا و نه نی و به پێ به رژه وه ندی نار ه وای خۆیان له گه رداوی هه لئه له تاندن و ته فرده ان، دوور یان نزیکیان ده خه نه وه، ئیستا جوړی نه و دیارده نامۆیه و هه لۆیسه ته نار ه وایه له مملانی نیوان نه ته وه چه وساو ه کان و زولم و سه ته می ده وله ته

زۆردار و داگیرکەرەکاندا دەرئەکەوئیت" (ئاگرین، ۱۹۹۶: ۱۵). ئەمەش لەو بۆچوونەو نزیکه، که سیاسییەکان بەیخی ویست و ئیرادەى خۆیان و چۆنیان بوئیت، بەو شیوەیە چوارچۆیە ئەدەبى سیاسى رەنگرێژدە کەن و سیستمى ناھۆشیاری و پیکئەھینن، که هەندیکجار ئەدی و نووسەرەن لە گەرداوی مەملەتیکانى خۆیان دەتائین و دەیانکەن بە بەشیک لەو شەرەى که خۆیان هەتایانگەرساندوو. ئەم راپە راستی تەدایە تا ئەو جێیە که سیستمى سیاسى، دەتوانیت وا لەو ئەدی و نووسەرەن بکات که لە خودی خۆیەو نزیکن و بیانکات بە دوژمنی ئەوانى دى، بەلام هەندیک ئەدی و نووسەرى دیکەش هەن، که مامەتەى ھۆشیارانە و هەنگاوی بەرپرسیارانە دەنێن و ئاگیانە مامەتە لە گەل دۆخە کەدا ئەکەن. هەر ئەو نووسەرە که دیت پێناسەى شیعری سیاسى کوردی دەکات دەتیت "شیعری سیاسى کوردی بریتییە لەو شیعرانەى لایەنى رووخسارى، ھونەرورەى و داھێنانى شیعریان لە ئامیزگرتوو و لە وانا و ناوەرۆکیشدا، بابەتى سیاسى و دەسەلاتى حوکومرانی" (۱۹۹۶: ۱۵). ئەم پێناسەى بۆ ناوەرۆک راستی تەدایە و بابەت و ناوەرۆکى ھۆنراوى سیاسى کوردی، باسکردنە لە سەرەخۆی و رزگاربیون لە زوئەم و ستەمى دەولتە زەھێزەکانى دراوسێ و ھەولدان بۆ دامەزراندنى کيانیکى سەرەخۆ، که ھەموو گەلى کورد لە سایەیدا بحەسیتەو و باسکردنە لە ژيانیکى باشتر و حوکومرانییە کى بەھیز و رەخنەگرتن لە دەستەلاتداریتییە کى پر لە کەموکورتى و کورتبێن؛ بەلام بۆ لایەنى رووخسار، تا رادەیه کى زۆر پێچەوانە، چونکە یەکیک لە کەموکورتییەکانى ئەدەبى سیاسى کوردی و بەتایبەت ھۆنراوى سیاسى، لاوازییە لە رووی داھێنانى ئەدەبى.

۲/۱ پوختەى میژووی ئەدەبى سیاسى کوردی:

دەتوانین، باباتاهیری ھەمەدانى، وەک سەرەتای ئەدەبى سیاسى کوردی دابنێن، چونکە ئەو وەک شاعریک، ویستویەتى لە نیوان سێ زمانى بەھیزدا "تورکى، فارسى، عەرەبى" خۆى جیاپکاتەو و ھەولێ پێناسەى تەبەتیی بەدات؛ باباتاهیر، ھاتوو چوارینەکانى بە کوردی و لەسەر "شیوەزارى لورى" نوسویوەتەو. کە ئەمەش سەرەتای جیاکردنەو خود و دانانى رێرەویکى تەبەتییە بۆ شاعر، کە بەرەو رەھەندى ئەدەبى سیاسى بروت و ئەو نەبیت کە خەلکى دەپەوئیت و بە ئاراستەى پێچەوانەى خەلکەو بێت و بەو ئاراستەبیت، کە ئامانجى ھۆشیارکردنەو خەلکى بێت.

"نمیدانم کە رازم وا کە واژم

غم سوز و گدازم وا کە واژم

چە واژم ھر کە دونه بنگرە فاش

دگر راز و نیازم وا کە واژم! (ھمدانى، ۱۳۳۳: ۱۷).

واتە؛ نازانم نەپێنى خۆم بە کى بلیم "واکە واژەم- واچەم، ماچۆى ئەردەلانى"، غەم و دەرد و ئازارم بە کى بلیم، ھەرچى بلیم لای ھەرکەس زوو بلایى ئەکاتەو، ئیدی راز و نیازم بە کى بلیم. مەحرەمى راز نییە کە قەسەى دلمى لەلا بکەم و خەمو خەفەت و ئەوہى لە ناخدا پەنگى خواردووتەو بۆ کى باسکەم؛ بۆ ھەرکەسى باسکەم خیرا دەچیت و بلایى دەکاتەو و جارم ئەدات، نازانم روو لە کوێ بکەم و کتیبیت کە گویم بۆ بگریت. لەو کاتەدا ئاستى ھۆشیاری خەلک و کۆمەلگە ئەوئەندە نەبوو کە باسى نەتەوہى بکەن و باسى نیشتمان بکەن، لەبەر ئەوہ ئەم شاعیرە خۆى بە نامۆ و غەریب ئەزانیت و ئەلئیت ھەرچى ئەکەم کەس تێمناگات بۆیە ھەموو خەفەت و دەرد و داخە کەم لای خۆمە و ناتوانم ھەمووشتیک بە ئاشکرا بلیم. ئەمەش جۆرێکە لە رەتکردنەوہى واقع.

لە پاش باباتاهیر و بە پێى ریزبەندى قۆناغەکانى ئەدەبى کوردی، لە بازەى ئەدەبى فۆلکلۆریشدا، ئەدەبى سیاسى بەدیده کەین؛ بەو پێیەى ئەدەبى فۆلکلۆرى کوردی، "بریتییە لە ئەو گۆرانى و چیرۆک و ئەفسانە و ھەلبەست و قسانە، کە لەکاتى کۆنەو بەسەر زارى بوئى و پیرەکانەوہیە، ھەزاران سالە دەماو دەم باوک و باپیرانمان بۆ نەتەوہەکانى خۆیان گێراوتەو و ئەوانییش لەبەریان کردوو" (وردی، ۱۹۶۱: ۳). گومان لەوہشدا نییە، کە ئەدەب بە روونى لە دەربێن و پاراوى لە گۆکردنیدا مولکى ھەموو گەلە و ھەموو چینەکانى کۆمەلگا ئەو ئەدەبە

پێکدههێنن.

فۆلكلۆر، له واقیعهوه نزیكه و كه متر ره گهزی خه یالی تیکه لیبوو. زۆر جار سیمای بهرگری تیدایه، بۆیه ناوی كه سه كان نه نووسراوه، بۆ نمونه په ندى پێشینیان، وهك ئەدهه بێکی فۆلكلۆری، كه دژی دهسته لات نووسراوه، راسته یهك كه سه گوتویهتی، به لām ناوی خۆی نه بردوو، له بهر سانسۆری سیاسی و تابۆی كۆمه لایه تی. ده بێت ئاگمان له وه شه بێت، كه فۆلكلۆر بهردهوامی ههیه و ته نیا قۆناغیكى دیاریكراو نییه، چونكه به دیاریكراوی تیدا نه وتراوه (فلان دهسته لات وایه و وا نییه)، به لكو گشتگیره و ده تواند ریت و ده تاندریت و قۆناغیك به كار به یندریت.

له ناو ئەده بی فۆلكلۆریدا، ئەگه ر باس له داستان و ئەفسانه كوردییه كان بكهین، ئەوا تا ئەم كاته و به پێی ئەو سه رچاوانه ی كه له بهرده ستدان، به و شیوه یه ی كه پیناسه ی ئەده بی سیاسی هه لبگریت و بچیته ئەو قالبه وه، داستان و ئەفسانه كان، ناتوان بچنه ئەو قالبه وه، به لām ده كریت وه كو ئەده بێك كه دژی سیسته می كۆمه لایه تی و دژی پابه ندى ئاینی و دژی رژی می ده ره به گایه تی، كه به ره به ستبوون له نیوان دوو خۆشه و یستدا یان وه كو هه لكه وتی كۆمه لایك قاره مان، كه دژی له شكری بنگانه جه نگان، وه كو "دوانزه سواری مه ریوان"، كه دوانزه سواری كوردی تیدا هه لكه وتوو، ئەمانه كه "پیره میرد" ی شاعیر، نووسیویه تی زیاتر بۆ زیندوو كرده وه ی كه سایه تییه كانه، وهك شتیك كه به ته واوی ئەده بی سیاسی بێت، وانیه. پاشان خۆشیان له سه رده مه كه دا نه یان نووسیوه، به لكو خه لك دوا ی ئەوان نووسیویه ته وه و شتی زۆریان خراوه ته سه ر، "پیره میرد"، له پێشه کی كتیپێ "دوانزه سواری مه ریوان" دا ئەوه ده لیت "زۆر ئاوا ته خواز بووم، كه بۆم هه لكه و ی ئەم دوانزه سواری بنووسمه وه، به لām هه یج به لگه و بناغه یه كم ده ستنه كه وت، منیش راست، ره وان باوكم چۆن له باپیری بیستوو و منیش چۆن له باوكم بیستوو و نووسیمه وه، وه ئەمه ش راستیه كه یه تی... ئۆف شاعیره كانی پێشین" (پیره میرد، ۱۹۸۳: ۲). داستانی دوانزه سواری مه ریوان، هه م خه یال و هه م واقیعی شی تیدایه. پیره میرد، دوانزه سواری له زما نی خه لك وه رگرتوه ته وه و دا پر شتوه ته وه، واته فۆلكلۆرییه و باسی ئازایه تی كۆمه له سواری كورد ده كات به رامبه ر له شكركی شی ده سته لات "سه فه وی" یه كانی فه رمانه وای ئەه و كاتی ئێران، به لām زیاده رو ییشی تیدایه و نا كریت به "دوانزه" كه س، له شكری گه و ره بشكێنن، ره نگه ئازایه تییه کی بی وینه یان ئەنجام دا بێت، به لām ده كریت له رووی ژماره وه هه ر ئەوه نده نه بووین، به لكو ئەو دوانزه یه سه ر كرده كانیان بووین، چونكه بهردهوام سه ركه وتنه كان به ناوی سه ر كرده كانه وه یه. به خویندنه وه ی داستانه كه، هینده ی بهر زرا گرتنی كه سایه تییه كان و پیا هه لدانه به واندا، كه متر ئەده بی سیاسی به دیده كریت. به هه مان شیوه، داستانی "قه لای دمدم"، كه له شیوه ی به تی شیعییه و به یته كانییش هه ر دوو داستانی دل داری و قاره مان ی تی تیدایه، به لām به ته واوی ئەده بی سیاسی تیدا نییه، به لكو وه كو ئەده بێك كه ره تكد رنه وه ی واقیعه، جوړیكه له به ره نگاری. ئەده بی سیاسی ئەوه یه سه ر هتا مرۆف پێش ئەوه ی به ره نگاری بكات، ده بێت واقیعیك ره تبه كاته وه و به شتیك نامۆ بێت و دژی شتیك بێت، ئینجا هه و لئبات چۆن ئەو واقیعه بگۆریت، به لām ئەو قۆناغه ی، به یته كوردییه كانی تیدایه، قۆناغی گۆرینی كۆمه لگا نییه، به لكو ره تكد رنه وه ی كۆلتوری كۆمه لگایه، راسته داستانه كه به ره نگاری تیدایه، به لām ئەو به ره نگارییه ده ره نه نجامی هێرشی دوژمنه بۆ سه ر قه لاکه نهك ئەوه ی به ره نجامی رێخراویکی سیاسی و كاریکی رێخراوی بی. ئەگه ر بمانه ویت وهك ئەده بێكی سیاسی سه یری بكه ین نازار و كیشه كانی توژیکی سیاسی نییه، به لكو بهرگری خه لکی ناو قه لاکه یه به رامبه ر به داگیر كه رێك، ئەمه جیاوازه له وه ی كه رێخراویکی سیاسی هه بێت و په یامیکی سیاسی هه بێت و خه باتی بۆ بكات، واته نا ره زایه تی نییه تا كۆبكریته وه و بكریته په یامیکی بهرگری.

له ناو ئەده بی فۆلكلۆری كوردی دا و له "په ندى پێشینیان و قسه ی نه سه ق" دا، ده توانین به شیوه یه کی بهرچا، ره هه ندى سیاسی بدۆزینه وه، به و پێیه ی په ندى پێشینیان، "وتاریکی كورتی، رێك و پێکی، جوانی، به تامی، به ته وژی، كاریگه ره، كه له دل و ده روونێکی، بیداری، ئاوه دانی، ئاگداری، پێشینانه وه هاتبیته ده ره وه. له دوا ی به راورد و تاقی كرده وه یه کی دوو درێژ" (خال، ۲۰۲۱: ۹). په ندى پێشینیان له سیمایدا، بهردهوامی ههیه و ده كریت، له هه موو سه رده م و قۆناغیكدا، په ندى تازه، بۆ ئەو واقیعه سیاسی و كۆمه لایه تییه ی، كه خه لکی ئەو سه رده مه تیایدا ده ژین، دا بێریت و بو تریت. ده كریت له سه رده می ئیستاشماندا "په ند" هه بێت و بێت به "نوكته" و به ناوی هه یج

کەستیکیشەوێه نەبێت و خەڵکانیکی زۆر بیگێرنەوێه. لە نمونە ی ئەو پەنە کوردییانە ی، کە سیاسیی و بۆ بارودۆخیکی سیاسی و تراون:
"شاری بێ حاکمە"، "لە گێژنە دەرچوو" (حاجی موشر، ۲۰۰۹: ۹۰-۱۳۵).

ئەم پەندانە، بۆ هەر بارودۆخیکی سیاسی بە کاردێت، کە بێسەرەوبەرە ی پێوێه دیاریت و کارلە کارترابیت و ئومیدی چاکبوونی لێنە کریت.
"گێژنە"، بەستەری دەرگایە و کاتیک دەرگایە ک لە گێژنە ی خۆی دەرەچی، ئیتر بە چاک پێوێه نادریت، کاروباری ولاتیش، کە بکەوێتە دەستی کەسانیکی نەشارەزا، بەجۆرێک ئەو ولاتە وێرانە کەن، دواتر هەرگیز نەکەوێتەوێه سەر باری ئاسای خۆی. هاوشیوێه ی ئەو پەندانە ش هەیه، کە دەگوتریت "کەس لە مالهوێه نییه".

لە بازە ی ئەدەبی میلییشدا، ئەدەبی سیاسی کوردی هەستپێدە کریت و لای شاعیرە میلییه کان، ئەوێه دەبیرت، هەستیکیان بۆ دروستبوو، کە وەلامیکی ئەو چەوساندهوێه بەدەنەو، کە لە سەرەمە کە یاندا هەبوو و هەولبەدەن بە گوزارشی ئەو سەرەمە سەرەخۆی خۆیان بەدەست بەین، راستە ئەوان ناوی کۆمەلێک دەستەواژەیان نەهێناو، چونکە هەندیک زاراوێه تازە ی سیاسی هەیه، لە گەل هاتی رۆژنامە دا هاتوێه ناو ئەدەبی کوردییهو، وەک بابەتە کانی "ئیسیتقلال، خودمختاری" هەموو ئەمانە رۆژنامە هیناویه تی لە ژیر کاریگەری رۆژنامە کانی تر دا و شاعیرانی میلی ئەمەیان نەزانوێه. یاخود شاعیرە میلییه کان، هەندیکیان دۆست و نزیک مێرە کورده کانبوون و بەیتیان بۆ هۆنیوێهتەو، لە نمونە ی ئەو شاعیرە میلییه ش، عەلی بەردەشانی، کە دۆست و نزیک (عەبدولرحمان پاشا) ی بابان بوو و بە بەیت و هۆنراوێه کانی پشتگیری لیکردوو. "عەلی بەردەشانی"، داستانیکی بۆ "ئەورەحمان پاشای بابان" نووسیو و ئەو بەیتە داستانیه ش، دەچیتە قالب و چوارچێوێه ی ئەدەبی سیاسیهو و رۆژە لاتناسی ئەلمانی "ئۆسکارمان"، لە کتێبە کە یدا تۆماریکردوو.

"ئەزم عەلی بەردەشانی

دە بەیتیم نە کە ی زبانی

بەیتی دەلیم بە دیوانی

مەدحی پاشای کوردستانی!

مەدحی پاشای کامیان باشە

شایە د رۆم و قزلباشە

هەر چاری شیری دە کیشا

هەمووی دەهاتنە تەماشای (ئۆسکارمان، ۲۰۱۱: ۵۱۱).

لای شاعیرانی کلاسیکیش، وەکو (مەلای جزیری و ئەحمەدی خانی و نالی و سالم و شیخ رەزای تالەبانی و حاجی قادری کۆبی) و تا سەرەتای رۆژنامە نووسی کوردییش، چەندین چامە و هۆنراوێه بەنرخ بەدیده کرین، کە دەچنە قالب و چوارچێوێه ی ئەدەبی سیاسی کوردییهو و بە رەهەندیکی سیاسی نووسراون. لە نمونە ی ئەو چامە بەرزانه ش، داستانی "مەم و زین" ی (ئەحمەدی خانی) یه، کە تیایدا شاعیر مەم و زین، دە کاتە بەهانه یه ک، بۆ ئەوێه ئەو مەبەستە سیاسیه ی، کە هەیه تی بیگەیه نیت. هەر وەها چامە بەناوبانگە کە ی (سالم)، کە تیایدا وەلام بۆ (نالی) ی دەنیرت و بارودۆخی نەخواراوی سلیمانی، دوا ی داگیرکاری عوسمانیه کان بۆ ئەو شارە، باسە کات، لە ناو شاعیرانی نیوێه دووێه سەدە ی نۆزده شدا، (حاجی قادری) ی کۆبی، لە پاش رووکردنە ئەستەمبول، واز لە هۆنراوێه ی غەزەل دەهینیت و بەشی هەرە زۆری شیعرە کانی تەرخانە کات بۆ ئەدەبی سیاسی و بابەتی نیشتمانی و وروژاندنی هەستی تاکێ کورد، بۆ خوشویستی خاک و ولاتە کە ی و هاندانیان بۆ یه گگرتووی.

"تا رێکنە کەون قەبیلی ئە کراد

هەر وادەبنە خەرابە ئاباد

ئەنواعی میلیه ل لە گەورە تا چووک

خه مئبوه مه مالیکه وه کوو بووک

یهک بهرگن و یهک زوبان و یهک رهنگ

بێ غه بیهت و عهیب و عار و بێ دهنگ (کۆبی، ۱۳۹۰: ۲۹).

له پاش قوئاغی کلاسیک و دوای سه رهه لئانی رۆژنامه نووسی کوردی، رۆژنامه و گو فاره کان، بوون به بئندگویهک بۆ شاعیران و نووسه ران، تا له ریه وه په یامی سیاسی و نه ته وه بی بدن به گوئی قهومی خویاندا و هه م به شیعیر و هه م به په خشانیش، بهرگری له خاک و ولات و نیشتمانی خویان بکه ن. به نمونه رۆژنامه ی "کوردستان" ی دایک، هه ر له سه ره تای ده رکردنی رۆژنامه که وه، له پال وتاره سیاسییه کانیدا، دیت و له ژماره کانیدا، به جیا و هه رجاره و به شیک له (مه م و زین)، بلاوده کاته وه و باسی (حاجی قادری کۆبی) یش ده کات، وه ک دوو په رمزی گه وه و گرنگی ته ده بی سیاسی کوردی.

۱/۲ خانی لیکچوونی ته ده بی سیاسی کوردی و ته ده بی سیاسی نه ته وه کانی دراوسی: ۱-۱/۲ شانازیکردن:

به سه یرکردن و وردبوونه وه له ته ده بی سیاسی کوردی و ته ده بی سیاسی نه ته وه کانی دراوسی، هه ندیک لیکچوون به دیده کریت، که بوون به سیمای هاوبه شی هه ر یه کیک له و ته ده به سیاسیانه؛ یه کیک له و خاله هاوبه شانیه ش، بابه تی هۆنراوه ی "شانازی" یه. به و پیه ی "شانازی هونه ریکه له هونه ره کانی "هۆنراوه ی گو رانی" و تیایدا شاعیر به بالای خۆی و قهومه کهیدا هه لده دات و ته مه ش له خۆشویستی خوده وه دیت، وه ک فیه ره تیک سروشتی و ره گداکو تاو له ناخی مرؤفدا؛ ته وه ی جی سه رنجه خودی شانازییه که خۆی ئامانج نییه، به لکو ئامرازیکه بۆ ویناکردنی خود به گه وه بی تا به هۆیه وه ترس له دنی دوژمندا دروست بکات" (محمد، ۲۰۱۵: ۵). له ته ده بی عه ره بیدا، هه ر له سه رده می "جاهیلی" ییه وه تا وه کو سه رده می ده سه له تاداریتی ئایینی په رۆزی ئیسلام و تا ئیستاش، بابه تی "شانازیکردن"، بابه تیک زه ق و دیاری ته ده به که یان بووه. شانازی نه ته وه بی، ئایینی، هۆزو تیره، خودی، کۆمه لایه تی. به تابه ت شانازی تیره گه رایی، دیارده یه کی زۆر باوی ناو کۆمه لگه و هۆزه کانیا ن بووه، چونکه خه لکانیش بابه ندبوون به وه ده ستوره سیاسی و کۆمه لایه تییه ی که هۆز و عه شه ته که یان بۆی په نگه رتێزکردوون، هه موو هۆزیکیش شاعیری خۆی هه بووه، له پال شانازی ئایینی و کۆمه لایه تی "شاعیر شانازی به قهومه که ی و به خودی خۆی و به وه ی که ته و شه ره فه ی په راره و و خاوه نی ته و نه سه به گه وه یه و به نازییه تی و ریز و شکۆ و خانه دانی هۆزه که یه وه کردووه" (الکاتب، ۲۰۰۱: ۲۷). بێگویدانه ته وه ی ته و شانازی و ستاییشه نه تا چه نیک راستین و له گه ل واقیعه که دا یه کده گرنه وه. شاعیریک عه ره ب هینه شانازی به هۆزه که یه وه ده کات، دیت و ده لیت:

"أصاغرناء، فی المکرمات، أكابر

أواخرنا، فی المأثرات، أوائل" (الحمدانی، ۱۹۴۴: ۲۹۳).

واته؛ بچوکه کانمان له ریز و شکۆ و خانه دانی، له پێشی گه وه ی خه لکانی دیکه وه ن، کۆتا که سمان له جوامیری و قاره مانیتی، یه که می ته وانی دیکه یه'.

له ناو ته ده بی سیاسی 'فارسی' یشدا، هه مان شت به دیده کریت، کاتیک شاعیرانیان شانازی به خاک و شار و ولات و نه ته وه ی خویانه وه ده که ن.

"میر ماه است و بخارا آسمان

ماه سوی آسمان آید همی

میر سرو است و بخارا بوستان

سرو سوی بوستان آید همی! (رودکی، ۱۳۷۴: ۲۳).

واته 'میر مانگه و بوخاراش ئاسمان، مانگ و ئاسمانییش بهردهوام پیکهوهن، میر سنهوبه ره و بوخاراش بیستان، سنهوبه ره و بیستانیییش بهردهوام پیکهوهن.

ئهم شانازییه، له ئهدهبی کوردیییشدا بهدیده کریت و شاعیرانی ههموو دیالیکته جیاوازه کانی زمانی کوردی، شانازییان به خاک و ئاو و نیشتمان و نهتهوهی خۆیانوهه کردوووه و بابهخیان به زمانی رهسهنی خۆیانداوه و ئهم بابهخپیدانهش، رهههندیکی سیاسی ههبووه، که ئهمانییش وهک ههر نهتهوهیه کی دیکه، خاوهن زمان و کهلتورو فرههنگی خۆیانن و شانازی پتوهده کهن. ئهم شانازییهش له ههموو دیالیکته کوردیییه کان و لای زۆرینهی شاعیرانی کورد بهدیده کریت، تا له قوتابخانهی شیعری کلاسیکی کوردیدا دهگاته چلهپۆیه و "مهلا خدریکی شارهزورویی پهی بهوه برد، که شیعری ئهوه هونهره گهوره و مهزنهیه، که دهتوانی شان و شهوهکهتی کورد و ولاتی بهبهی پتودهخری و بهرهو هاوشانیکردنی میللهتانی تریان بهریت و بههۆشیهوه تاجی شکومهندی لهسهرنی، ههر بۆیه هۆشمه ندانه و کارامانه رووی له تاقیکردنهوهیه کی نوپی شیعری کرد و زیره کانهش توانی له ناو جیهانی شیعری رۆژه لاتیدا ولاتیکی شیعری به دیالیکته کهی کرمانجی خوارووی زمانی کوردی بنیاتبئی و به درێژایی تهمهنی حاکمی بیت" (عهلی، ۲۰۰۴: ۴۰). کهواته بابهتی شانازی نهتهوهی له ئهدهبی سیاسی کوردیدا، رهههندیکی سیاسی ههیه و ویستی سهلماندنی خود و توانای خۆبهرتوه بهرپی و دهوله مهندییه له زمان و فرههنگدا.

"کهس به ئهلفازم نه ئی خو کوردیییه خۆکردیییه

ههرکهسهی نادان نه بی خوئی تالیبی مهعنا دهکا! (نالی، ۱۳۸۹: ۱۰۳).

۲-۱/۲) رهخنه کردنی دهسته لات:

له ئهدهبی سیاسی کوردیدا، له پال نه بوونی دهولهت و کیانیکي سه ره به خۆدا، که وهک خالی جیاوازی ئهدهبی سیاسی کوردی و نهتهوه کانی دراوسی، نامازهی پیدراوه، له گه ل ئه وه شدا، ههر قهوارهیه کی نیمچه سه ره به خۆ و خۆبهرتوه بهرپیش بۆ کورد، بوونی هه بوویت، شاعیر و نووسه رانی کورد هاوشیوهی ئه دیب و نووسه رانی نهتهوه کانی دراوسی، رهخنه یان له خواروخچی و دووبه ره کی و ناکۆکی و یه کنه گرتنی میر و کاربه دهستان و ریکنه کهوتنیان له گه ئیه ک، گرتوووه. ههر له "خانی" یه وه تا "حاجی قادری کۆبی" و شاعیرانی دوا ئه وانیییش.

"تا ریکنه کهون قه بیلی ئه کراد

هه روا ده بنه خه رابه ئاباد

ئه نوعی میلله ل له گه وره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کوو بووک

یه ک بهرگن و یه ک زوبان و یه ک رهنگ

بی غه بیهت و عه یب و عار و بی دهنگ (کۆبی، ۱۳۹۰: ۲۹).

هاوکات شاعیران، رهخنه یان له وه دهسته لاته سیاسییه ش گرتوووه، که مایه ی نه هامة تی میلهت بووه و ئوبالی یه کنه گرتن و دووبه ره کی و ژێرده ستیهی کوردیان خستوه ته ئه ستوی میر و کاربه ده ستانی کورد خۆیه وه، واته له پال قوناعی بهرگری له نهتهوه و خواستی سه ره به خۆی ته واوه تی، رهخنه یان له سه تم و نادادییش گرتوووه.

"لاده شاعیر تو له باسی عه شقبازی و سه یریکه

چۆن خه ریکن چه ند که سه ئی ئیستا وه تن و یران ئه کهن

جاهیلان بۆ ئیستیفاده ی زاتی خۆیان رۆژ و شهو

له م موحیته مه نعی عیلم و سه نعهت و عیرفان ئه کهن

روورەشی دنیا و قیامەت ئەو نەفامانەن کەوا
 هەجۆی قەوم و میللەتی خۆیان بە پارە و نان ئەکەن
 ئاسمان ئیستا وەها چەرخواوە جاھیل غائبە
 گۆرەو و ڕیوی خەیاڵی مەرئەبەیی شیران ئەکەن! (جاف، ۱۹۸۶: ۱۰۴).

چاکبوونی دامودەزگاکان راستەوخۆ پەییوەندی بە دەستەلاتی سیاسییەو هەیه، بۆیە هەر شتیک نووسراوە و وتراوە بۆ چاکسازی و گۆرانکاری، لە هەموو سەردەمیکیدا ئاراستەیی دەستەلاتی سیاسی کراوە، چونکە ئەو دەستەلاتە خاوەن ھیزی رەھایە و مەیلی ھەبێت بۆ چاکسازی، ھێچ کەسێک ناتوانێت ڕینگری لێبکات.

۲/۲ جیاوازی ئەدەبی سیاسی کوردی و ئەدەبی سیاسی نەتەوکانی دراوسی: ۱-۲/۲ شاعیری (دەربار):

سەبارەت بە بابەتی جیاوازی، لە ئەدەبی سیاسی کوردی و نەتەوکانی دراوسیدا، ئەو مایە سەرنجی و ئەو جیاوازییە زەق و دیارنەیی لەنیوان ئەو دوو ئەدەبە سیاسییەدا ھەبێت ئەو ھەیه، لە ئەدەبی سیاسی نەتەوکانی دراوسیدا، شاعیری "دەربار" یان "دیوانی پاشا" زۆر بەدیدیە کرێت؛ بە نمونە لە ئەدەبی عەرەبییدا و لە سەردەمی جیاوازیەکانی بۆلەبۆلەو ھەیه، ھەموو ئەو دەولەتانەیی کە فەرمانرەواوەتییان کردوو، فەرمانرەواکانیان خاوەنی "شاعیری دەربار" بوون لە کۆشکەکانیاندا، شاعیرەکان بە بالیاندا ھەنداون و ستایشیانکردوون. ئەمەش بۆ دەستکەوتی ماددی و بەدەستھێنانی ناوبانگ و سودی تاکەکەسی بوو. شاعیری و ھەو "ئەختەل"، کە مەسیحییە بوو، دێت و بەجۆریک ستایشی "ئەمەوی" یەکان دەکات، کە دەگاتە لوتکەیی زیادەرەوی و دەلێت ئەمانە خەلیفەیی خودان لەسەر زەوی و خودا خۆی ھەلیبژاردوون و لە پێش ھەموو خەلیکیەو ھەن بۆ سەرکردایەتی و فەرمانرەواوییکردن و بە "پاشا" ناویان دەبات.

"بیض و المصالیت و لم یعدل بهم أحد

بکل معظمة، من سادة العرب

الأکثرین الحصى و الأطیبین ثری

و الأحمدين القرى في شدة اللذب! (الأخطل، ۱۹۹۴: ۳۶).

واتە؛ فەرماندە و قارەمانەکانیان، کە مەبەست لێی "ئەمەوی" یەکانە، ھەمیشە کاری جوانیان لێدەووەشیتەو و درەوشاوەیی و سپێتی بە کارەکانیانەو دیارە و لە جێبەجێکردنی ئەرک و فەرمانی خۆشیاندا توند و بەھێز و بریاری یەکلاکەرەو لای ئەوانە و بەمەش کەسیان پیناچوێنێت و کەس لە ئەوان ناچێت. زۆر دەولەمەندن و خاوەنی زۆرتەری پیاوی ئازا و قارەمان و فراوانترین رووبەر و زەوی لەژێر فەرمانرەواوییاندا ھەیه و ئەمەشیان لە پکی و حەللی پارە و داھاتەکانیانەو بۆماوەتەو. ھەر میوانیک روویان تێتە کات ھێندە خزمەتی دەکەن، بەجۆریک ئەو میوانانە سوپاسیان دەکەن، کە میوانی ھێچ قەومیک بەو شیویە سوپاسگوزار نییە، تەنانەت لە کاتە زۆر نارەحەت و پڕ لە قاتوقری و وشکەسائیەکانیشدا ھەر میواندۆستن و خزمەتی میوان دەکەن!

لە ئەدەبی سیاسی "فارسی" ییشدا، لە ھەموو قوناغەکانی دەولەتداریتی خاکی ئێراندا، کە "کۆمەلێک دەولەت حوکومداری تیدا کردوو، گرنگترین دەولەتی سەفەوی و ئەفشاری و دەولەتی زەندی و قاجارییە، بابەتەکانی ئەدەب تا ئەو دەمە وابەستە بوو بە ژبانی پاشاکان و پیاوەکانی چوار دەوری و بە چاوپۆشی لە ئەدەبی سۆفیگەرەیی، دەبینین شیعری شاعیران باسکردن بوو لە قارەمانی پاشاکان و ستایشکردنیان و کۆری سەرگەرمی و شەرابخواردنەو و سەرزەنشکردن و لە کەدارکردنی دوژمنەکانیان، تا دەگاتە بەرزراگرتنی شان و شکۆی پاشاکان و بەرزتەماشاکردنی پینگەیان" (جمعه، ۱۹۸۰: ۸). تەماشای ئەم ھۆنراوەییە 'پودەکی' شاعیری گەورە و خاوەن پینگەیی ئێران بکەین، چی لە ستایش و وەسفی پاشای 'سامان' یەکان، "ئەبۆلحەسەن نەسری کوری ئەحمەد" دا دەلێت:

"حاتم طائی توئی اندر سخا

رستم داستان توئی اندر نبرد

نی که حاتم نیست با جود تو راد

نی که رستم نیست در جنگ تو مرد!" (رودکی، ۱۳۷۴: ۲۷).

واته؛ له به خشنده بی و دلآوایی دا تو "حاتمی تهی" ییت، له قاره مانیتی و نه به ردییشدا "رۆسته م"، له چاو به خشنده بی و سه خاوه تندا حاتم هه ر بوونی نییه، هینده قاره مان و نه به ردییت، رۆسته م له جهنگی تۆدا کوژراوه، ئیستا که حاتم بوونی نییه له بهر به خشنده بی تویه، نه مانی رۆسته مییش، له بهر ئه وه یه له شه ری تۆدا کوژراوه!

هه ندیکجار شاعیرانی ده رباری فارس، هاتوون به نامرازه کانی رازاندنه وه ی پاشاکانی شیاندنا هه ئداوه، شاعیریک له ستاییشی "فه ریدون میرزا" ی شازاده ی قاجاردا دیت و ده ئیت:

خلخال مجد یاره دولت سوار ملک

بازوی عدل نیروی دین شهسوار ملک (شیرازی، ۱۳۶۳: ۱۶۸۹).

واته؛ پوانه ی گه وره یی و ده سته بندی ده و ئه ت سواره ی مه لیک، هه ساری دادپه روه یی و ه یزی ئایین شاسواری پاشا. له و سه رده مه دا پاشاکان ده سته بند و پوانه ی ئالتونیان له ده ست و پینان کردووه وه کو ره مزی گه وره یی و شکۆمه ندی.

هه مان شت بۆ ئه ده بی سیاسی "تورکی" ی راسته و ئه ده بی تورکی، له سه رده می ده سته لاتداریتی ده و ئه تی 'عوسمانی' و تاوه کو کۆتاییه اتی ئه و ده سته لاته، گه لیک شاعیری کۆشک و ده رباریان هه بووه، "به و پیه ی ده و ئه تی عوسمانی توانیوه تی ده سته لاتی خۆی له خۆره لات و خۆرئاوا فراوان بکات و وه ک ره مزی بۆ خه لافه تی ئیسلامی سه یرکراوه و ئه م بارودۆخه سیاسی و ئابووریه ش له ناو ژیا نی کۆشکدا ره نگیداوه ته وه؛ ئه مه ش پائی به شاعیره کانه وه ناوه، که به بالای باو با پیران و قاره مانانی عوسمانیدا هه ئده ن و باس له سه رکه وته کانیان بکه ن" (عبدالعال، ۲۰۰۷: ۱۳۰).

له ئه ده بی سیاسی کوردیدا، شاعیری ده ربار به که می ده بی نریت، واته شاعیریک به فه رمانی سو ئلتانیک یان پاشایه ک بنووسریت. ئه و شاعیرانه ی به رده وام لای پاشاکان پاره یان وه رگرتووه و شو ئی باشیان هه بووه و به سیاسی سو ئلتان هه ستان و دانیشتون. زۆر که م له ئه ده بی کوردیدا شاعیری ده ربار ده دۆزینه وه، که هاتین، هۆنراوه یان بۆ ده سته لاتی سیاسی نووسییت، به لکو به شیکی زۆریان شاعیرانی نارازی بوون و دوا ی پاره و به رژه وه ندی تایبه تی نه که وتوون؛ له حاله تیکیشدا ئه گه ر شاعیران ستاییشی پاشایه کیان کرد پیت، ئه وه بی به رامبه ر بووه و بۆ ده سته کوه تی ماددی نه بووه و هه ستی نیشتمانپه روه ری بزو ئنه ر و داینه مۆی ئه و ئه ده به سیاسییه بووه. یان له پینا و به رژه وه ندی و سودی گشتی بووه. بۆ نمونه "نالی"، کاتیک ستاییشی له شکره که ی "ئه حمه د پاشای بابان" ده کات، هه ستی نیشتمانپه روه ری پائی پیوه ناوه و بۆ ده سته کوه تی ماددی نه بووه.

"ئه م تاقمه مومتازه که وا خاسه بی شاهن

ئاشووی دلی مه مله که ت و قه لبی سو باهن

سه ف سه ف که ده وه ستن به نه زه ر خه تی شو عاعن

حه لقه که ده به ستن وه کو خه رمانه بی ماهن! (نالی، ۱۳۸۹: ۳۵۰-۳۵۱).

نالی، شانازی به وه وه ده کات، که سه ربازه کان له و بازنه عه شایه رییه ده رچوون، هه ریبه که و بۆ خۆی جۆره جلیکی له به ردا بییت و به وه دلخۆشه، که به و ریکو پیکیه راهینراون و ئه مه ش سوودی گشتیه، نه ک ده سته کوه تی تایبه تی. هاوکات شاعیریک وه کو "سالمی ساحی بقران"، که له چامه یه کیدا، باسی قاره مانیتی "عه زیزه گی بابان" ده کات، له شه ره که یدا له گه ل "تورک" ه کان، ئه مه بی به رامبه ر بووه و راستگۆپی تیا به و ه یچ مه رامیکی تایبه تی تیدا نییه، به لکو ئه وه هه سه رت هه لکیشانه، بۆ له ناو چوونی ده سته لاتیک کوردی خۆمانی و زالبوونی ه یزی بیگانه

به سه ريدا.

گه رچي ميصره شاره زور، نه ماما خه رابه بئ "عه زيز"
 روو ده دا نه م خه لقه ئاخر، حاله تي كه نعانبيان
 شيري بيشه ي مولكي بابان بوو "عه زيز" نه ماما دريغ
 وه ك گر بي دامووسكي بي، ئاو قه ومه كه ي زوو هه ئوه شان
 ديده نابينا به وه ك "يه عقوب" له هيجراني "عه زيز"
 توي خودا صاحيب مه كان و توي خودايا! لا مه كان
 كه وكه بي به ختي "عه زيز" م وا له چاها بينه دهر
 شه عشه عه ي نه مري مونه ووهر كا، زمين و ئاسمان! (سال، 2015: 548).

هه روه ها شاعيريكي وه كو مه حوي، كه ديت و له چه ند شوئيكي كدا ستايشي "سوئتاني عوسماني" ده كات و پشتگيري خوي و ئيمپراتوريه ته كه ي
 ده كات، له بهر سوزي ئاينيينه و هاوئاينيني پالنه ري سه ره كييه بو نووسيني نه و هوئراوانه، نه ك ده سته كه وتي ماددي.
 "شه خسيكي صاحيب نه حوال پرسى كه نه ي نه فلاتون
 يوناني قه ومت بوچي به دهردي سه گ چوون
 تا نه و جيه ي كه ده ئيت:
 فه تح و ظه فه ر به ناوي كي بي؟ خه ليفه ي ئيسلام
 "عبدالحميد" ي غازي، سوئتاني روبي مه سكون! (مه حوي، 1391: 324-325).

شاعيريكي تري وه ك "مه ولانا خاليدى نه قشبه ندى"، "له سه رده مي ئيراهيم پاشاي باباندا له سليمانيدا بووه و به چاوي خوي هه ول و
 خزمه ته كاني ئيراهيم پاشاي له و شارهدا بينيوه، هه ر بويه له چامه شيعريكي كدا ستايشي ئيراهيم پاشاي باباني كردوو، باسي له هه ئوتست
 و كاره چا كه كاني كردوو... مه ولانا به چاوي خوي بينويه تي ئيراهيم پاشا مزگه وتي گه وره ي سلتماني بنيا تناوه و كتبخانه گه وره كه ي
 قه لچوالاني بو گواستوه ته وه
 "كيوي شه ره ف كاني سه خا و كه ره م
 هه ركه سي لاي نه و كه بيته خه ده م
 روتبه ي نه گاته كه مه ري ئاسمان
 حاجه تي ناميني به روتبه و نيشان! (صالح، 2019: 29-31).

تا نيوه ي دووه مي سه ده ي بيست و به ره و سه ريشه وه، شاعيري كورد له ناو حيزي سياسي شيدا نه ك ده سته كه وتي ماددي نه بووه، به لكو
 گرتن و ليدان و زيندانى كردن به شي بووه، له نمونه ي "گوران، ديلان، كامه ران موكري" و چه نداني تريش.

٢-٢/٢) په خشانى سياسي:

ميژووي په خشانى سياسي و شيعري سياسي نه ته وه كاني دراوسى، كوئتره له هي كورد؛ به و هويه ده سته لاتي سياسييان و ده وله تداريبان
 زووتر بووه. ته نانه ت عه ره به كان، له پيش هاتنى ئاينيني پيروزي ئيسلامه وه، په خشانى سياسييان هه بووه و هه ر له سه رده مي جاهيليدا له لاي
 "جاحظ و ته وحيدى و ئينولعه ميد" و هي تريش، چه ند جوړيكي په خشان نووسران، وه ك 'ئاموزگاري و وه سيه تكدن، وتار، په ند و قسه ي
 نه سته ق، پيا هه لدان و ستايش كردنى كا هين و بت "ه كان، به تايبه تي "هونه ري وتاردان، له سه رده مي جاهيليدا بايه خ و ره واجيني زوري هه بووه
 و كوومه ليك هو كار هه بوون تا نه و بايه خه پهيدا بكات، وه ك زوري چه له حاني و ره خنه له به گرتن و بووني بازاره كان، كه تاييدا يه كترين

دەبەیی و لەویدا شانازیان بە باووباپیران و نەسەب و بنەجەیی خۆیانەو دەکرد" (المفتوحة، ۲۰۰۷: ۲۰). ئەوێ جێی سەرئەنجام لەسەر تادا "پەخشانی کۆنی عەرەبی سەرزەرەکی بوو و لەژێر سایەیی گێرناوەی دەم بە دەمدا گەشەیی کردوو و تۆمارنە کراوە تا کاتی جێگیربوون و چەسپانی کۆتا وێنەیی ئەو گێرناوە سەرزەرەکییە" (إبراهيم، ۲۰۰۲: ۶). لە پاش هاتنی ئاینی ئیسلام و بە درێژایی دەستەڵاتداریتی دەوڵەتە جیاوازه کانی، ئەم هونەرە لە بره و پیشکەوتندا بوو، دیارترین هونەری پەخشانییە لە سەردەمی فەرمانرەوایی دەوڵەتی ئیسلامی بەدواوە، هونەری "نامە" نووسین بوو. "نامە" گۆرینەوێنی ئیوان پاشا و دەستەڵاتدارەکان و هەموو ئەو نامانەیی، لەلایەن خەلیفەیی موسولمانانەو دەنێردان بۆ فەرمانرەوایی و کاربەدەستانی ژێر فەرمانرەواییەتی دەوڵەتی ئیسلامی لەلایەکی و ئەو "نامە گۆرینەوێنە" یانەیی، کە دەنێردان بۆ پاشا و دەستەڵاتدارە نایسلامیەکان، کە ئەدەبی سیاسی کوردی لەمەشدا هەژارە و زۆر کەم "نامە" ی میر و فەرمانرەوایی میرنشینە کوردییەکان دەدۆزینەو، کە بۆیە کتریان ناردبێت و میژووی پەخشانی سیاسی لای کورد، لە دواوەی دەرچوونی رۆژنامەیی "کوردستان" هەو دەستپێدەکات و کە ئەمەش میژوویەکی زۆر کۆن نییە؛ واتە میژووی ئەدەبی سیاسییان تەنیا هونراوەکانە و لەو رۆژنامەییەو دەبێت بە "وتار"، کە دیسان ئەو پەيامە درەنگ گەشتووە ناو خەلک، وەک ئەوێ لە شیعری 'حاجی قادر' یان 'خانی' دەبێت، تەنانەت ئەوێ لە ئیوان 'نالی' و 'سالام' ییشدا هەیه، درەنگ گەشتووە دەستەبژێر و خۆیندەواری کورد. دەتوانین بڵێین لە نیوێی یە کەمی سەدەیی بیستەمەو زیاتر ئەو پەيامە گەشتووە و لە کاتی خۆیدا ئەو دەنگدانەوێی نەبوو وەک لە ناو میللەتە کانی تردا هەبوو. بابەتی "پەخشانی نامە نووسین لە ئەدەبی کوردیدا بابەتیکی نوێیە و لە گەل دەرچوونی رۆژنامە و گۆفاردای سەرەتای دەرکەوتوو، عەلەئەدین سەجادی لە لیکۆلینەوێنەو نووسینە کانی دەربارەیی ئەدەبی کوردی پای وایە کە نامە نووسین لە ناو کورددا لە کۆنەو هەبوو، بەلام ئەو پاشماوانەیی کە ماونەتەو ئەو دەرنەخەن کە پەخشانی نامە تاکو کۆتایی سەدەیی نۆزدەهەم بە زمانی فارسی، عەرەبی، تورکی نووسراون، ئەگەر جار جارەش بە کوردی نووسراون ئەو فەوتاون و پاشماوێان تا ئێستا بەدەرە کەوتوو، ئەگەر سەرنجی ئەو نامانە بدەین کە لە گەل بەرەمی تری شاعیر و زاناکانی کورددا بۆمان ماونەتەو، نموونەیی کمان بەرچا و ناکەوێ کە بە کوردی نووسراون" (میسری، ۲۰۰۴: ۷۰). بابەتی پەخشانی و نامە، شتیکی نییە وەک بەلگە لای کورد خۆی پارێزراو بوو، بەلکو لای بیگانەکان شتەکان نووسراون، بۆ نموونە کورد لە بەلگە نامە کانی عوسمانیە کانی، کورد لە بەلگە نامە کانی ئینگلیزە کانی، یان لە پیرەو پیرەیی کانی گەپیدە کانی، شتەکان باسکراون و پارێزراون. پاراستن و هەبوونی "نامە" وەک هونەریکی پەخشانی، پەيوەندی بە دروستبوونی دەوڵەت و دامودەزگای تۆکمەو هەیه، کە لای "عەرەب" هەکان بەتایبەتی، زۆر کۆنە و خەلیفە و فەرمانرەواییان "نامە" یان هەبوو بۆ یە کتری و بۆ والییەکانیان ناردو. ئەم هونەرەش هێندە پیشکەوت، تا لە سەردەمی دەوڵەتی "ئەمەوی" دا، "دیوان" دانرا وەک "دیوانی مەعاویە"، کە شوێنیک بوو، وەک نووسینگەییەکی، ئیشیان "نامە" نووسین و "نامە" وەرگرتن بوو و تیایدا نامەیان ناردوو بۆ کاربەدەستان و بۆ دەرووبەر و نامەشیان ناردوو بۆ دۆزمنەکان و دۆزمنەکانیشیان هەم بە شیعری و هەم بە پەخشانی جواپانداونەتەو.

کێشەییەکی تر ئەمەیه، ئەگەر لە ئەدەبی کوردیدا، "نامە" هەبوو، بە کوردی نەنووسراو و زۆرتر بە فارسییە. بەلگەیی ئەمەش، هەموو ئەو "نامە" یانەیه، کە "مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس"، لە دوو بەرگە کەیی "یادی مەردان" دا بۆ لای کوردووەتەو و تیایدا هەموو نامەکان بە زمانی "فارسی نووسراون، هەر لە نامە کانی "مەولانا خالیدی نەقشەندی" یەو، تا "چل" نامە کەیی مەولەویی شاعیر. ئەمەش بۆ ئەو دەگەرتەو، شاعیرەکان زۆریان هونراوەی "فارسی" و "عەرەبی" و "تورکی" یان هەیه، بۆ ئەوێ رەخنەیان لێنەگرن، کە ئەمانە تەنیا هەر زمانی کوردی دەزانن و زمانی تر نازانن. واتە ویستویانە بالادەستی خۆیان دەرەخەن.

بابەتی پەخشانی هونەری و کوردی نووسین، لە رۆژنامەیی "کوردستانەو" قالدەگریت و پیش ئەو "نامە" ئەگەر هەبوو، بە زمانی جگە لە زمانی کوردی نووسراون. لە دەوڵەتی "عوسمانی" ییشدا، زمانی ئەدەب، فارسی بوو، شاعیرانی سولتانە عوسمانیەکان زۆر گرنگیان بە "فارسی" داو و زمانی "تورکی" زیاتر زمانی فەرمی حوکمەت بوو. واتە هێندە سەرسامبوون بە ئەدەبیاتی فارسی، کە بەو زمانە ئەدەب هونراوەتەو، بەلام بۆ ئەدەبی عەرەبی شتە کە جیاوازه و عەرەب بەهۆی بالادەستی زمانە کەیی و بەهۆی "قورئان" هەو، شیعری و پەخشانی هەر

عەرەبی بوو. تەنانەت لەسەردەمی پێغەمبەردا "درودی خۆی لێبێت"، ئەو نامانەی که بۆ "هیره قەل" ی پاشای رۆم و "کیسرا" ی پاشای فارسەکانی دەنێرێت، عەرەبی بوو. لە ئەدەبی کوردیشدا، لە سەردەمی شیخ مەحموددا بڕیار دراوە، که دەبێت نووسین بە کوردی بێت و نامە بە کوردی بنێدرێت بۆ دامودەزگاگان، هەر و هەوا ئەو هەولانەی که ئینگلیزەکان لە کاتی دەرکردنی رۆژنامە ی "پیشکەوتندا داویانە، بۆ ئەوەی زمانی کوردی ببێتە زمانی فەرمی دامودەزگاگان و لە وشە ی بیگانە پاکبکەرێتەوه، بە نموونە ئەو وتارانە ی باسی رێنووسی کوردی دەکەن، باسی زمانی یەگرتوو دەکەن، لە لاپەرە ی یە کەمی ژمارە "۱۰" ی رۆژنامە ی "پیشکەوتن" دا، باس لە گرنگی ئەو دەستکەوتە کراوە، که خۆتندنەوه و نووسین و راپیکردنی کاروبارەکانی میری بە زمانی کوردییە "دەبێ زۆر خۆش بین که دەولەتی فەخیمە ی بەریتانیا بە کوردستانی ئێمە ئیمتیازە ی داویئێ، نووسین و خۆتندنەوه و معامەلاتی رەسمیەمان بە زمانی خۆمان ی".

۳-۲/۲) نەبوونی دەولەت:

جیاوازییەکی دیکە ئەوەیە، ئەدەبی سیاسی کوردی، ئەدەبی نەتەوێیەکی ی "کیان" و ی دەولەتە، لە کاتیکدا ئەدەبی سیاسی نەتەوێکانی دراوسێ، ئەدەبی نەتەوێ سەرەخۆ و سەردەستەن؛ لە پیشدا بۆ زیاتر ئاشنا بوون بەم جیاوازییە، پێویستە ئەمە بزاین، که ئەدەبی سیاسی وەک هەر ئەدەبیکی دیکە پلە بەندی و قۆناغە، قۆناغی یە کەم و شیارکردنەوهی خەنکە، دوهمیان بەرگرییە لە خود و لە نەتەوێ، سییە میان خواستی دەولەت و سەرەخۆییە؛ لە کۆتا جاریشدا و پاش بە دەستەتانی سەرەخۆیی، چاکسازی و خواستی گۆرانکارییە لە دەولەتدا. هەر قۆناغیک لەم قۆناغانە که ئەبدریت، ئەدەبی سیاسی وەک هەر ئەدەبیکی دیکە گۆرانکاری بەسەردا دیت؛ بۆ نموونە هەر میلیلەتیک قەوارە یەکی سیاسی هەبێت، نووسەرانێ نایەن ئەو قەوارە سیاسیە بڕوخین و سنورە کەشیان بە شتیکی پیرۆز ئەزانن، بەلام لە ناووه ئەیانەوێت چاکسازی لەو قەوارەیدا بکەن. واتە کاتیک شاعیریک دیت گلە ی و گازندە لە دەست خوار و خێچییهکانی سیستمی سیاسی ولاتەکە ی دەکات، ئەو نیازی نییە که ئەو سیستمە سیاسیە نەمێنێت، بە لکو ویستی چاکسازی هە یە تێیدا.

شاعیر و ئەدیبا نی میلیلەتانی سەردەستە، لە پاش بە دەولەت بوون و سەرەخۆیی، نایەن دیسان باسی سەرەخۆیی و باسی ئالا و باسی دراوی دەولەت بکەن، بە لکو ئەو قۆناغانە یان تێپەراندوو و لە تهوای دونیاشدا هەر وایە و ئەدیبیکی "بەریتانی"، نایەت باسی ئالا و بەرگری و سەرەخۆیی بکات، بە لکو دیت ئەو دەخاتە راپرسییەوه، که ئایا سیستمی پاشایەتی چی بە خشیوێتە هاوالاتی بەریتانی و ئایا بوونی باشترە یان نەبوونی. کێشە ی باج و کێشە ی لایەنی دەروونی خەنک، ئایا سیستمی سیاسی توانیویێت کۆمە لگا بکات بە کۆمە لگایەکی خۆشگوزەران، ئەگەر نە توانیویێت خەتای کێیە، بۆیە ئەدەبی سیاسی لە خزمەتی ئەو بابەتەندا ئەسورپێتەوه.

نووسەر و رۆوناکییر و شاعیری نەتەوێیەکی خاوەن دەولەتی وەکو "عەرەب" یش دیت باسی بە سیستمە مکردنی بارودۆخ و خرابی بارودۆخ ئەکات، باسی پچران و لیکترازان و جیاوازی و دووبەرەکی نیوان دەولەتە عەرەبییەکان دەکات، باسی ناکۆکی و خیلافات ئەکات، بە سەرکردنی هۆنراوه ی شاعیرانی نوێخواری 'عەرەب' ئەو راستییە دەرە کەوێت، بە نموونە شیعرەکانی 'نزار قەبانی، عەبدولوهاب بەیاتی، بەدر شاکر سەیاب، مەحمود دەرۆیش، ئەحمەد مەتەر، محەمەد ماغوت' و چەندانی تریش، که باسی ئەوه دەکەن، عەرەب میلیلەتیکن رێکناکەون، نۆکەری بیگانەن و خۆیان و میلیلەتەکانیان بە داگیرکەر فرۆشتوو، باسی میرانگەرایی لە دەستەلات و پشتاو پشتی هاتنە سەر حوکوم و نەرەخساندنی دەرەت بۆ نوخبە تا بێنە پیشەوه و دیکتاتۆرییەتی رەها و برسیتی و بیکاری و نەخۆپندواری و هتد. کەواتە زیاتر لە قۆناغی دوا ی رزگاریبووندا ئەدەبی سیاسی هەوێ گۆرانکاری و چاکسازی لە دەستەلاتی سیاسیدا ئەدات، نەک دەولەتساز ی. با سەیرنکی ئەم هۆنراوه تەنرنامیزە بکەین، ئەو راستییە زیاتر بە دیدە کرێت.

"بەرانیکی بە پەژارەوه

بە شوانە کە ی وت:

تۆ کە بڕیارت داوه بمفرۆشی

بۆچی تێرناکەیت؟

شوانه که یی وت: ئەتەوی بلی چی؟
 هەموو بەرپرسی ولاتە کەم وە ک منن
 نە شە کوای حالی خوشمه کەم و نە گله بیم هە یه
 تۆش وایدانی رانه مەرێکی 'عه رەبی'یت و
 من خاوەندارتییت ئە کەم! (مطر، ۲۰۱۱: ۲۹۲).

هاوشیۆهی عەرەبە کان، شاعیر و نووسەرانی "تورک"یش لە نموونە ی "نامیق کەمال، توفیق فیکرەت" و چەندانێ تر، رەخنە یان لە دەستە لاتی دابڵۆسینەری سەر دەمە کە ی خۆیان گرتوو و نووسەرانی کەبوون، کە داوای نازادیی و سەر بەستی و بە کسانییان کردوو و دژی نادادی قە لە مە کانیان بە گە رخصتوو.

"رۆژیک گەل، شمشیر لە کالان دەردە کیشیت،
 قیامەت بە رپائە بیت،
 گۆلە کان لە بە حری خوتنا نوقمە بن..

ئە و نە فس نزمە نە ی رۆژانیک گە شت بوونە لوتکە و هە رە می گە ورە پی و شکۆ،
 خۆیان و شە ریکە کانیان، کە دەنگی گە لیان لاوازە کرد،
 ئە وانە شی هاوکاریان بوون لە دووروو سیخو رە کانی چوار دە وریان،
 دانە بە دانە یان بە پە تی سیدارە دا هە ئە و اسرین! " (کمال، ۱۹۶۵: ۲۷).

شاعیر، لە م هۆنراوە یە دا، بە توندی هیرش دە کاتە سەر دەستە لاتی سەر دە می خۆ ی "دە و لە تی عوسمانی"، کاتیک دە بینیت، نیشتمان بو تە شو ئینکی تالانکراوی بە کارهینراو بۆ سود و چا و چنۆکی بە رپرسە کان.

توفیق فیکرەت، بیزارە لە و دیمە نە ی کە دە بینیت "ئە وانە ی لە سەر کورسی دەستە لاتی دانیشتبوون و تە نیا بیریان لە پڕ کردنە وە ی کیسە و گە دە یان دە کردە وە، فیکرەت لە حوزە ییرانی '۱۹۱۲' دا بە رامبەر بە مانە شیعی 'خانی یە خما- خانی تالان' ی پر لە تیزی توندوتیژی نووسی وە کە لە سەر تە کە یدا دە لێ: ئە م خا و نچە یە ئە فە ندی نە، کە چا وەر پی هە لئوشینە، لە بە ر دە م تاندا دە لە رزی، ئە مە ژیا نی میلی تە، ه ی ئە م میلی تە یە کە پە شو کاو، ه ی ئە م میلی تە یە کە لە سەر مە رگدا یە " (تاقانە، ۲۰۰۱: ۱۰).

لای شاعیر و ئە دیبانی فارسی و لە "قونای پر لە جموجو ئی کۆتای سە دە ی نۆز دە و سەر تە ی سە دە ی بیستی زایی نی کە ها وکات بوو لە گە ل کۆتای دەستە لاتی قاجارە کان لە ئێران و شە ری یە کە می جیهانیدا، ماو ه ی سەر هە لانی شیعی ها وچە خ ی فارسی بوو، روودا وە رامیاری و کۆ مە لایە تی و کە لتوری یە کانی ئە م ماو ه یە و لە سەر و هە موویان شو رشی مە شرو تە خوازی ئێران رۆ ئیکی گرنگیان لە لە دا ی کبوونی سەر دە میکی نو ئی ئە دە بییدا هە بوو" (طا هر، ۲۰۰۶: ۱۷). کە چیدی شاعیران، زما نی ئە دە بییان بۆ رە وانی ئیژی و پیا هە لدان و سیتایی شی پاشاکان بە کار نە دە هینا، بە لکو دە هاتن بە زما نیکی سادە "کە مو کوری یە کان و نا رە زا یە تی یە کان و کرانە وە ی مە ودا کان لە نیوان چینی خۆ شو گوزە رانی کۆ مە لگا کە قاجارە کان بوون و خە لکی سادە، ئە دە بیات بە گشتی و شیعی گال تە ئامی زی دە کردە ئامرازی کار دانە وە" (مە جید، ۲۰۱۹: ۵۴).

۴-۲/۲ دە مارگیری:

۱-۴-۲/۲ دە مارگیری ئایی نی:

جیا وازی یە کی تری ئە دە بی سیاسی کوردی و ئە دە بی سیاسی نە تە وە کانی دراوسی، شە ری ئایی نی و جیا وازی مە زهە بگە رایی و خۆ لە پشتر زانین بۆ سەر کردایە تی و دەستە لاتی ئارتی یی، کە می ژوو یە کی دوورو و درژی ئە دە بی سیاسی ئە و نە تە وانە پیک دە هینیت. هە موو ئە و کیشمە کیش و جیا وازی یانە ش، لە ژیر چە تری ئایی نی دا بوو و شاعیران، تا رادە ی یە کتر کافر کردن و سوکایە تی بە پیرۆزی یە کانی یە کتر روشتوون. نموونە ی ئە و

ناکۆکیانەش لای دەولەتانی "ئەمەوی و عەباسی" و "عوسمانی و سەفەوی" دا بەرچاودەکووت. کە ئەمە لە ئەدەبی سیاسی کوردیدا بەدیناکریت. راستە باسکردن لە مەزەب دەچیتە قەلبیکی ئایینیەوه، بەلام هەر مەزەبێک لە هەرسەردەمیکدا بالادەستبووبیت، نووسەران و شاعیرانیان بە بالای ئەویدا هەڵیانداوه و دژی بەرامبەرەکانیان شیعیان ھۆنیوەتەوه و بەمەش ئەدەبەکیان مۆرکیکی سیاسی وەرگرتوو.

"أحب محمدا حبا شديدا

و عباسا و حمزة و الوصيا

ألسـت تـرین بنی هاشم

قد أفنتهم الفئة ظالمة! (الدؤلی، ۱۹۶۴: ۷۲-۷۵).

واتە؛ محەمەد "درودی خۆی لەسەر" و ھاوڕێ و یارەرانیم ھەموو خۆشدەوین، بەلام ئەو بەنی ھاشم بۆ سەیرناکەن، کەوا کۆمەڵە خەلکیکی ستەمکار "مەبەست پێی ئەمەوی" یەکانە، خەریکن لەناویان دەبەن و ناویان دەسپرنەوه.

ئەم ناکۆکیانە، زۆر کەم لە شاعیرانی کورد بەدیده کریت، ئەگەر ھەشبیت وەک پەرچە کرداریک بوو، بەرامبەر بە سوکایەتیانەیی بەرامبەر بە پیرۆزییەکانی ئایینی ئیسلام کراوه، ئەک ئەووی کە لایەندارییان بۆ مەزەبێک ھەبیت و دژی مەزەب و گروپێکی تر وەستا بنەوه. وەک ئەو ھۆنراویەیی "سالم"، کە دیت و باسی گەورەیی و شکۆی یارانی پیغەمبەر "درودی خۆی لەسەر" دەکات و وەلامی مەزەبێکی شیعە دەداتەوه، بەرامبەر بە سوکایەتیانەیی کە بە خێزان و یارانی پەيامبەر دەیکەن.

رافیزی شیعەن، لە ھەردوولا نەزان و بیخەبەر

موعجیزەیی صدیقیە بوورا، ھەرۆه کو دوورەیی عومەر

تا ئەو شوێنەیی دەلێت:

کە "عەلی" روخصەت دەدا کەس بەد بە یارانی بلی

عالمی نا عالمی شیعەن، حەقیقەت، میثلی کەر (سالم، ۲۰۱۵: ۳۱۸-۳۱۹).

سالم، نەھاوو لەبەر لایەنداریی لە "عوسمانی" یەکان، کە لەوکاتەدا، رابەرایەتی مەزەبێکی سوننەیی جیھانیان کردوو، بە بالای عوسمانییەکاندا ھەڵبەت، تا ئیمە بیین و بلێین ئەم ھۆنراویە لایەندارییە لە ئەوان، بە پیچەوانەوه، دیوانی سالم، پریەتی لە دژایەتی تورک و ناوێردنیان بە "رۆمی" ی شووم و ستەمکار. بۆیە لە ئەدەبی سیاسی کوردیدا، جیاوازی مەزەبێکی "سوننە و شیعە" نەکراوه و تەنانەت ئەو ناکۆکییەیی لەنیوان "قادری" و "نەقشبەندی" یەکاندا لە کوردستان ھەبوو، پەلکێشی ناو ئەدەبی کوردی نەکراوه. لەکاتیکیدا "مەولانا خالیدی نەقشبەندی" و رابەری تەریقەتی نەقشی لە کوردستان، خۆی دەستیکی بالای ھەبوو لە ھۆننەوهی شیعیان و لە تەمەنیاندا، بەھۆی جیاوازی تەریقەتەوه چەند جارێک ئاوارە و دەریدەر بوو. واتە سەرەرای ئەووی زۆریک لە شاعیرەکان کەسانی دیندار و خواناسیش بوون و لایەندارییان بۆ رابەرە دینیەکانی کوردستان ھەبوو، بەلام نەھاووون سوکایەتی بەوانی دیکە و مەزەب و ئایینی ئەوانی تر بکەن. ھەرۆه بابەتی "تایەفە گەراپی" وەک ھێرشکردنە سەر "مەسیحی" و "یەھودی" یەکان لە ئەدەبی کوردیدا زۆر کەمە. قەت نابینریت شاعیرانی گەورەیی وەک "نالی و سالم و کوردی" ی لە ھۆنراوەکانیاندا، ھێرشبکەنە سەر "مەسیحی و یەھودی" یەکان، تەنیا لای "مەحوی" نەبیت کە سۆزی ئایینی زالدەبیت بەسەریدا و وەک کاردانەوهیەک بۆ پشتگیری سولتانی عوسمانی و جەنگەکانی دژ بە "روس و یۆنان" یەکان، دیت و سوکایەتیان پێدەکات و بە بالای سولتانی عوسمانیدا ھەڵدەدات. تەنانەت لە رۆژنامەیی "کوردستان" بە پیچەوانەوه زۆر بەرگری لە "ئەرمەنەکان" دەکریت و دژی "سوارەیی حەمیدیە" و تار نووسراوه، "کوردستان بە ئەو پەری تیگەیشتنەوه 'سوارەیی حەمیدی' و مەبەستی شاراوی دامەزراندنی ھەلسەنگاند. کاتیکی ژمارەیی کی زۆر لە سەرەک ھۆزانی کورد رەشەبەلەکیان بە بۆنەیی دامەزراندنی ئەو دەزگایەوه دەگێرا و ھی وایان ھەبوو وایدەزانی خێر و بەرەکەت بۆ ھەموو کورد دێی! 'کوردستان' بە ھەموانی رادەگەیاندا کە مەبەستی سەرەکی 'سوارەیی حەمیدی' خەریککردنی کورد و خۆشکردنی ئاگری دووبەرەکی نیوان ئەوان و ئەرمەنە تاوہ کو دژی سیاسەتی چەوساندنەوهی سولتان یەک

نه گگرن" (مهزهه، کهمال، ۱۹۷۸: ۶۵). کوردبوونی "سوارهی هه میدیه"، وا له رۆژنامهی کوردستان ناکات، بێت و له بهر ره گه زیه پهرستی و نه ته وه پهرستی ستاییشیان بکات، نه ک نه وه به لکو لۆمه یان ده کات و له ژماره (۲۸) ی رۆژنامه که دا و له لاپه ره ی (۲) ی رۆژنامه که دا هاتوو "ئه صلی مه قصه د ژ ته ئسیسا فان سوارا ئه فه کو وه قتا کو ئه رمه نی ژ زولما حوکمه تی گه له ک بێزار بین عه داله ت خواستن. زه کی پاشا ترسا کو کورد ژ ی ژ زولما حوکومه تی خوه بده ن مه یلی ئه رمینیا و هه ردوو مبلله ت به ئیتیفاق ده ست هه ئین له وما عه رز خونکار کر ته ئسیسا فان ئه یاره ئیزن خواست. خونکار ژ ی هه ر دفی تفاقه ک بکه ما به ینا مله ل و ئه فرادین بن ده ستی خوه ده له و ما فکرا زه کی پاشا گه له ک مناسب دیت و دا کرددا جه لپی خوه و ژ ئه رمینیا دوور بکه زوو ته ئسیسا فان سوارا فه رمان کر". له لاپه ره (۳) ی ژماره (۲۶) ی رۆژنامه که شدا داوای پاراستنی ئه رمه نه کان ده کات و به کارێکی مرۆفانه ی ناوده بات "دفی ئه وان مه عصومین ئه رمه نیا محافه زه بکن... مقته زای ئینسانیه ت ئه فه". ته نانه ت چه ند خێزانێکی کورد "ئه رمه ن" ه کانیا ن له مالی خویان پاراستوو و نه یان نه یشتوه قه ر بکرتن.

۲/۲-۴-۲) ده مارگیري نه ته وه ی:

جگه له شه ری ئایینی و مه زه هه بگه رای، ئه ده بی سیاسیی نه ته وه کانی دراوسی لێو پێژه به ده مارگیری نه ته وه یی وه هه میشه ره تکرده نه وه ی ئه وانی دیکه له وه په ری لوتکه دا بووه.

وإنما الناس بالملوک

ولا یفلح العرب ملوکها عجم! (المتنبی، ۱۹۸۳: ۹۳).

واته؛ خه لکان به پادشاکانیا نه وه خه لکن و به ئه وه وه هه بیه ت و شان و شکۆیان پارێزراوه، بۆیه 'عه رب' قه ت رزگاری و سه رفرازی به خۆیه وه نایینیت، ئه گه ر پادشا و سه روککه که ی 'عه جه م' بێت. ته نانه ت ئه گه ر ئه و 'عه جه م' ه هاو دینیشی بێت. ئه و نوخبه که مه ش که له ناو نه ته وه کانی دراوستیدا هه یه، هه ر له منداییه وه له سه ر ئه وه په روهرده کراون به گیانیکی نه ته وه په رستییه وه مامه له بکه ن و به شتیوه یه کی هینده توند په روهرده کراون که به ره مه ی جگه له خۆیان نه خویننه وه، که مینه یه کیان نه بێت. واته ئه و دیواره ئه ستوره ی دروستکراوه له نیوان نه ته وه کاند، وای له رۆشنییر و خوینه واری کورد کردوو، نه توانیت ئه و دیواره ئه ستوره بپه رت و به ره مه کانی خێرا و به ربلاو به دنیای ده ره وه بناسریت، به تایبه ت له رۆژه لاتی ناوه راستدا، لێره دا جیاوازی نوخبه ی تورک و فارس له گه ل شاعیران و نووسه رانی کورد دا ده رده که ویت، بۆ نمونه له ناو شاعیرانی کلاسیکی کوردیدا به شیک له و شاعیرانه به زمانی فارسی و تورکی هۆنراوه یان نووسیوه و له دیوانی خۆیاندا شوینیان کردوه ته وه، به لام تورکیک یان فارسیک ئاماده نه بووه بیخوینیته وه، راسته هه ولتیک هه یه ئه و هۆنراوانه چاپبکرتن و نوخبه و رۆشنییره کانیا ن سه رسامی خۆیان به م شاره زای و لێزانیه ی شاعیرانی کورد به رامبه ر به فارسی و تورکیزانینه که یان ناشارنه وه، به لام دیسان ئه مه سنوورێکی که می هه یه و چه ندیکیش کورد خاوه نی شاعیر و ئه دیبی گه وره و باش بێت، نه ته وه ی دراوسی تا ئه وه ی خۆی هه بێت، دان به نووسه ر ئه دیبی کورد دا نانیت. نمونه یه کی تری ده مارگیری نه ته وه یی، "له سالی ۲۷۹ ک/ ۸۹۲ ز له ژیر گوشاری یاخیبون و که وتنه یه ک له دوا یه که کانی موسل به ده ستی خه واریچه کان، خه لیفه "معتضد" ی عه باسی، کوردیکی به ناوی "عه لی ره هزاد"، کرده فه رمانده ی شاره که بۆ ئه وه ی کۆنترۆلی بکاته وه، شاعیرێکی عه رب به ناوی "العجینی" له مه راقی ئه مه شیعریکی وتوو:

ما رأی الناس لهذا ال ... دهر مذ کانوا شبیها

ذلت الموصل حتی أمر الأکراد فیها (عزالدين، ۱۹۹۷: ۴۶۹).

واته؛ خه لک له وه ته ی هه ن رۆژگاری وه ک ئه مرۆیان نه دیوه، هینده موسل زه لیل بووه، تا کورده کان، بوونه ته فه رمانه وای.

ئەنجام:

- ۱- ئەدەبىيەت بە سىياسىي دادەنرەت، كە دژى دەستەلاتىكى سىياسىي ناوخۆيى يان دەره كىي بوه سىتتەوه، ياخود بە بالاي ئەو دەستەلاتە سىياسىيەدا ھەئەدات.
- ۲- ھىچ قۇناغىكىمان نىيە، لە ئەدەبى كوردىيدا، ھەر لە ئەدەبى كۆنەوه، تاوھ كو ئەدەبى فۆلكلورى و كلاسىك و قۇناغە كانى دواترەيش، كە بابەتى سىياسىي، تىكەل بە ئەدەب نەبووبەت، ھىندە ھەيە، كە لە قۇناغىكەوه بۆ قۇناغىكى ترو بە پىتى سەردەم و پىئويستى سەردەمە كە، لە قۇناغىكدا كەمبوو و لە سەردەم قۇناغىكى دىكەدا، لە دواى دروستبوونى چەمكى دەولەت و سەربەخۆيەوه، گەيشتووتە لوتكە.
- ۳- لە دواى رۇژنامە نووسىي كوردىيەوه، ژانرى پەخشانى سىياسىي، ھاتووتە ناو ئەدەبى كوردىيەوه و پىش رۇژنامە نووسىي كوردىي، نامە و وتار و پەخشانى سىياسىي، بە زمانى كوردىي بە دىناكرەت. جياواز لە نەتەوه كانى دراوسى، كە ئەم ژانرەي ئەدەب، مېژووويە كى كۆن و بەرفراوانى ھەيە.
- ۴- ئەوھى خالى ھاوبەشى نيوان ئەدەبى سىياسىي كوردىي و ئەدەبى سىياسىي نەتەوه كانى دراوسى پىكەدەھىتت، چەمكى شانازىكردى نەتەوايەتتە و رەنگدانەويەتت لە ئەدەبى ھەموو ئەو نەتەوانەدا.
- ۵- دەمارگىرى، بە ھەموو جۆرە كانىيەوه، ئايىنى و مەزھەبى و نەتەوه پى، بە شىكى ديارى ئەدەبى سىياسىي نەتەوه كانى دراوسى پىكەدەھىتت، كە ئەمە لە ئەدەبى سىياسىي كوردىيدا، زۆر كەمە، يان ھەر بوونى نىيە.

سەرچاوه كان

۱- بە زمانى كوردى:

أ- كىتەب:

- ۱- ئاگرين، عەبدوئلا: (۱۹۹۶)، شىعەرى سىياسىي كوردى لە باشوورى كوردستان - لە يەكەم جەنگى گىتتەيەوه تا راپەرىنى شەشى ئەيلوولى بەردەركى سەراي شارى سلىمانى ۱۹۱۸- ۱۹۳۰، چاپى يەكەم، بى ناوى چاپخانە.
- ۲- پىرەمىرد: (۱۹۸۳)، دوانزە سواری مەريوان، داستانىكى مېژوووي كوردە، چاپى سىيەم، چاپخانەي كاكەي فەلاح، سلىمانى.
- ۳- تاقانە، ئەحمەد: (۲۰۰۱)، توفىق فىكرەت و شاعىرە نوئىخوازە كانى كورد، چاپى يەكەم، چاپخانەي وەزارەتى پەرورەدە، دەزگای چاپ و بلاوكردەوهي ئاراس، ھەولتەر.
- ۴- طاهر، ئامر: (۲۰۰۶)، نىما يوشىج و عەبدوئلا گۆران نوئىكردەوه و دابران، چاپا ئىكى، چاپخانەيا حەجى ھاشم، ھەولتەر.
- ۵- حاجى موشىر، شەوكەت: (۲۰۰۹)، چەپكىك لە گۆلزارى پەندى كوردى، چاپخانەي ياد، سلىمانى.
- ۶- خال، شىخ محەمەد: (۲۰۲۱)، پەندى پىشيان، چاپى يەكەم، ناوھندى ھەزرى و رۆشنىرى خال، سلىمانى.
- ۷- رەسوول، عىزەدىن مستەفا: (۱۹۸۶)، ديوانى ئەحمەد موختار جاف، چاپخانەي (الادىب)، بەغدا.
- ۸- صالح، ئاراس محەمەد: (۲۰۱۹)، سلىمانى لە شىعەرى ساعىرانى سەدەي نۆزدەدا، چاپى دووھم، ناوھندى رۆشنىرى سارا، سلىمانى.
- ۹- صالح، سدىق: (۲۰۱۵)، ديوانى سالم، عەبدوولرەحمان بەگى ساحتىب قران، بەرگى يەك، ساغكردەوه و لىكدانەوهي مەلا عەبدولكەرەيمى مودەرپىس، فاتىح عەبدولكەرەيم و محەمەدى مەلا كەرەيم، بىكەي ژين، سلىمانى.
- ۱۰- فواد، كەمال: (۲۰۰۵)، كوردستان، يەكەمىن رۇژنامەي كوردى ۱۸۹۸- ۱۹۰۲، چاپى دووھم، قاھىرە.
- ۱۱- مەزھەر، كەمال: (۱۹۷۸)، "تىگەيشتنى راستى" و شوئىنى لە رۇژنامە نووسىي كوردىدا، چاپخانەي كۆرى زانبارى كورد، بەغدا.
- ۱۲- موكرىبانى، ھىمن: (۲۰۱۱)، توحفەي موزەفەرىيە بە زمانى كوردى، ئۆسكارمان، چاپى سىيەم، دەزگای چاپ و بلاوكردەوهي ئاراس، ھەولتەر.

- ١٣- میران، سەردار حەمید: (١٣٩٠)، دیوانی حاجی قادری کۆبی، چاپی یەكەم، انتشارات کردستان، سنندج.
- ١٤- میسری، محەمەد دلیر ئەمین محەمەد: (٢٠٠٤)، رۆژی گۆفاری گەلاوێژ لە گەشەسەندن و پێشخستی ئەدەبی کوردیدا، چاپی یەكەم، بەرپۆه بەریتی گشتی چاپ و بڵاوکردنەوهی وهزارەتی رۆشنیبری حکومەتی هەریمی کردستان، سلیمانی.
- ١٥- مودەرریس، مەلا عەبدولکەریم: (١٣٨٩)، دیوانی نالی، چاپی حەوتەم، انتشارات کردستان، سنندج.
- ١٦- مودەرریس، مەلا عەبدولکەریم: (١٣٩١)، دیوانی مەحوی، چاپی یەكەم، پەخشانیگی ئانا، مەهاباد.
- ١٧- وردی، محمد توفیق: (١٩٦١)، فۆلکلۆری کوردی بە سێ شیوه، سۆرانی، بادینی، فەیلی، بەشی یەكەم، بەشی سۆرانی، چاپی یەكەم، چاپخانە ی دار التضامن، بەغدا.

ب- نامە ی زانکۆی:

- ١٨- مەجید، سەردار فایه ق: (٢٠١٩)، بزوتنەوهی رۆوناکیبری لە ئەدەبی کوردیدا بە نموونە ی شاعیران "ئەسیری و ئەحمەد موختار جاف"، نامە ی دکتۆرا، کۆلیژی زمان، زانکۆ ی سلیمانی.

ب- گۆفار:

- ١٩- عەلی، دلشاد: (٢٠٠٤)، نالی لە بازنە ی تاقیکردنەوه شیعیریه کە ی کرمانجی خواروودا، گۆفاری زانکۆ ی سلیمانی، ژماره (١٤)، لاپەرە (٦٢-٣٩).

ت- رۆژنامە:

- ٢٠- رۆژنامە ی پێشکەوتن: (١٩٢٠)، ژماره (١٠)، سالی یەكەم، سلیمانی.

٢- بەزمای عەرەبی:

أ- الکتاب:

- ٢١- ابن الأثير، عزالدين: (١٩٩٧)، الكامل في التاريخ، الطبعة الأولى، جلد ٦، دار الكتب العربي، بيروت- لبنان.
- ٢٢- ابراهيم، عبدالله: (٢٠٠٢)، النثر العربي القديم، الطبعة العربية الأولى، مطابع القطر الوطنية، الدوحة، القطر.
- ٢٣- آل ياسين، محمد حسن: (١٩٦٤)، ديوان أبي الأسود الدؤلي، الطبعة الثانية، مطبعة المعارف، بغداد.
- ٢٤- الكاتب، علاء حسين: (٢٠٠١)، مراحل الأدب العربي، دراسة التاريخية، الطبعة الأولى، المطبعة الأمين، ايران.
- ٢٥- الحمداني، قحطان احمد: (٢٠١٢)، المدخل الى العلوم السياسية، الطبعة الأولى، دار الثقافة للنشر و التوزيع، عمان- الأردن.
- ٢٦- المفتوحة، جامعة القدس: (٢٠٠٧)، فنون النثر العربي القديم، بلا اسم المطبعة.
- ٢٧- الدهان، سامي: (١٩٤٤)، ديوان أبي فراس الحمداني، جزء الاول، المطبعة الكاثوليلية، بيروت- لبنان.
- ٢٨- المتنبي: (١٩٨٣)، ديوان المتنبي، دار البيروت للطباعة و النشر، بيروت- لبنان.
- ٢٩- بهاء الدين، وحيد الدين: (١٩٦٥)، أعلام من الأدب التركي، الطبعة الأولى، مطبع دار الزمان، بغداد.
- ٣٠- جمعة، بديع معمد: (١٩٨٠)، من قضايا الشعر الفارسي الحديث في نصف الأول من قرن العشرين، الطبعة الأولى، دار النهضة العربية للطباعة و النشر، بيروت- لبنان.
- ٣١- عبدالعال، بديعة معمد: (٢٠٠٧)، الأدب التركي العثماني، الطبعة الأولى، دار الثقافة للنشر، القاهرة.

- ٣٢- معمد، سراج الدين: (٢٠١٥)، الفخر في الشعر العربي، دار الراتب الجامعية، بيروت- لبنان.
- ٣٣- مطر، احمد: (٢٠١١)، مجموعة الشعرية، الطبعة الأولى، دار العروبة، بيروت- لبنان.
- ٣٤- ناصر الدين، مهدي محمد: (١٩٩٤)، ديوان الأخطل، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت- لبنان.

ب- المجلات:

- ٣٥- الحلي، عبود جودي: (٢٠١٤)، الأتجاه السياسي في شعر على الفتال، مجلة أهل البيت، جامعة أهل البيت، بوابة البحوث، عدد (سادس عشر)، صحيفة (٤٢٣-٤٥١)، جمهورية العراق.
- ٣٦- المؤمني، رؤي حيدر: (٢٠١٩)، مفهوم الأدب السياسي في ضوء العلاقات المتبادلة بين الأدب و السياسة، مجلة الدراسات العلوم الأنسانية و الاجتماعية، عمادة البحت العلمي، الجامعة الأردنية، العدد (٢)، صعبة (٣٦١-٣٧٨)، الأردن.

٣- به زمانى فارسى:

- ٣٧- پژوه، منوچهر دانش: (١٣٧٤)، ديوان رودكى، چاپ أول، چاپ حيدرى، انتشارات توس، تهران.
- ٣٨- دستگردى، وحيد: (١٣٣٣)، بابا طاهر عريان، مؤسسة مطبوعات أمير كبير، مطبعة بانك ملي ايران، تهران.
- ٣٩- هيرى، ناصر: (١٣٦٣)، ديوان حكيم قآنى شيرازى، چاپ أول، انتشارات گلشائى، ايران.